
Kyrkomötet
Motion 2020:8
av Hans-Olof Andrén m.fl.

Stiftsindelningen

Förslag till kyrkomötesbeslut

Kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att inte nu genomföra en utredning om stiftsindelningen.

Motivering

I kyrkostyrelsens skrivelse 2020:1 Verksamhet och ekonomi för Svenska kyrkans nationella nivå 2021–2023 redovisas att styrelsen planerar att den närmaste tiden ”initiera ett antal större utredningar för fördjupning i frågor av genomgripande betydelse för Svenska kyrkan och för ett fortsatt rikt och hållbart kyrkoliv”. Avsikten är att ta fram ”fakta och underlag för beslut inom några större strukturella inomkyrkliga områden”. Faktainhämtandet ska göras genom ”fleråriga utredningar”. Detta sätt att initiera stora utredningar skiljer sig från vad som hittills varit brukligt, och är särskilt förvånande i en situation med ett reducerat kyrkomöte på distans vilket försvårar genomlysningen av ett så viktigt ärende. Tidigare har det vanligen varit kyrkomötet som antingen begärt större utredningar eller haft synpunkter på deras inriktning.

En av de stora utredningar som aviseras är frågan om ”den mest ändamålsenliga stiftsindelningen”. Tanken verkar hastigt påkommen, eftersom frågan inte varit uppe vid kyrkostyrelsens regelbundna stiftsöverläggningar. Någon förankring av behovet av en utredning finns alltså inte. Erfarenheten av tidigare försök att ändra stiftsindelningen är negativ. Det har varit omöjligt att genomföra förändringar, trots att samhällsutvecklingen har gjort att stiftens medlemstal blivit mycket olika. Skälet är givetvis att stiftet i vår episkopala kyrka har en stor identitetsskapande funktion. Stiftet utgör både en gemenskap för sina församlingar och en brygga till nationell nivå (kyrkoprovinserna) och den världsvida kyrkan. Stiftet är ett levande kulturarv, i många fall från tidig medeltid, och församlingens relation till sin biskop och sin domkyrka är en grundläggande samhörighet som har såväl pastorala som administrativa sidor. Härtill kommer att även om ett stift dras in finns stiftsstadens historiska byggnader kvar och måste fortsatt tas om hand. Det gäller naturligtvis domkyrkorna, men också i många fall biskopsgårdar, domprostgårdar och andra historiska byggnader. Vi avstyrker därför ännu ett försök att ändra stiftsindelningen, och föreslår att kyrkostyrelsen får i uppdrag att inte genomföra en sådan utredning.

Om en utredning av stiftet ändå på sikt ska göras finns det annat än indelningsfrågan att fokusera på. Stiftet har fått ändrade roller, både vid relationsändringen år 2000 och under tiden därefter. Det gäller såväl stiftets relation till (de betydligt färre och större) församlingarna och pastoraten som deras relation till en allt mer mångfacetterad nationell nivå. Den lokala organisationen med församlingar och pastorat har varit föremål för ett omfattande utredningsarbete som ledde fram till en ny

organisation år 2014. Motsvarande översyn av stiftens organisation har inte ägt rum. Det finns i dag en osäkerhet kring stiftens uppgifter och vi ser ett behov av att genomlysna både stiftens teologiska grund och deras uppgift i förhållande till såväl stiftets församlingar som till den nationella nivån, vars teologiska grund och uppdrag också behöver belysas. Den dialog mellan kyrkostyrelsen och stiftsstyrelserna om vilka av de uppgifter som nu görs på nationell nivå stiftens kunde tänka sig att ta över bör också fullföljas innan en utredning inleds.

Brämön den 24 juli 2020

Hans-Olof Andrén (POSK)

Boel Johansson (POSK)

Sven Gunnar Persson (POSK)

Per Lindberg (POSK)

Kjell Kallenberg (POSK)

Anders Brunnstedt (POSK)

Victor Ramström (POSK)

Marie Wojdkow (POSK)

Stig Axelsson (POSK)

Leif Grip (POSK)

Lisa Tegby (POSK)

Inger Harlevi (POSK)

Anders Roos (POSK)